

Innst. 65 S

(2015–2016)

Innstilling til Stortinget fra arbeids- og sosialkomiteen

Dokument 8:7 S (2015–2016)

Innstilling fra arbeids- og sosialkomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Jonas Gahr Støre, Dag Terje Andersen, Terje Aasland, Marianne Marthinsen, Eirin Sund, Eigil Knutsen, Ingrid Heggø og Else-May Botten om midlertidige endringer i permitteringsregelverket for å møte utviklingen i norsk økonomi

Til Stortinget

Sammendrag

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen fremme sak om endring av lov om lønnsplikt under permittering slik at arbeidsgiverperioden ved permitteringer reduseres fra 10 til 5 dager, og at delvis permittering ned mot 40 prosent skal gi grunnlag for dagpenger.
2. Stortinget ber regjeringen endre regelverket for permittering slik at perioden arbeidsgiver er fritatt for lønnsplikt under permittering, økes fra 30 til 52 uker.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Komiteen ba i brev av 8. oktober 2015 om statsrådets vurdering av forslaget. Statsrådets svarbrev av 22. oktober 2015 følger vedlagt.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Dag Terje Andersen, Fredric Holen Bjørdal, Lise Christoffersen og Rigmor Aasrud, fra Høyre, Stefan Heggelund, lederen Arve Kambe, Bente Stein Mathisen og Bengt Morten Wenstøb, fra Fremskrittspartiet, Ingebjørg Amanda Godskesen og Erlend Wiborg, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, fra Venstre, Sveinung Rotevatn, og fra Sosialistisk Venstreparti, Kirsti Bergstø, viser til Representantforslag 7 S (2015–2016) om midlertidige endringer i permitteringsregelverket for å møte utviklingen i norsk økonomi.

Komiteen ønsker et trygt og fleksibelt arbeidsmarked som sikrer lav arbeidsledighet og høy sysselsetting. Et velfungerende arbeidsmarked er avgjørende for at hver enkelt skal kunne realisere sine drømmer og ambisjoner, og at det skal lønne seg å jobbe. Komiteen deler regjeringens mål om å jobbe for et arbeidsliv med velfungerende trepartssamarbeid, høy produktivitet og høy trivsel blant arbeidstakerne. Det vil sikre et godt arbeidsliv for alle.

Komiteen viser til at den svake utviklingen i oljeprisen og nedgang internasjonalt i petroleumsrettede næringer har påvirket arbeidsmarkedet det siste året. Sysselsettingen har avtatt i disse næringene, og dette har bidratt til dempet vekst i den samlede etterspørselen etter arbeidskraft. Komiteen konstaterer at arbeidsstyrken likevel har fortsatt å vokse, men noe mindre enn i fjor. Arbeidsledigheten har dermed økt gradvis gjennom året. Den gjennomsnittlige ledigheten var i 2. kvartal i år på 4,3 pst., og det forventes en økning i 2016. Ved utgangen av august

i år var 84 702 personer registrert ledige. Hittil i år har arbeidsledighetsraten økt for nesten alle yrkesgrupper, men det er særlig sterk økning for ingeniør- og IKT-fag, konsulenter og industriarbeid. Antall langtidsledige, dvs. ledige som har vært uten jobb i mer enn 26 uker, har økt fra om lag 25 000 i 2. kvartal i fjor til 32 000 i 2. kvartal i år, ifølge AKU. Målt som andel av alle ledige har likevel langtidsledigheten falt noe. Antall ledige stillinger, publisert av SSB, har falt i lang tid, og utgjør 2,3 pst. av alle stillinger (2. kvartal 2015). Ledige stillinger har gått ned i mange tjenesteytende næringer, som for eksempel faglig, vitenskapelig og teknisk tjenesteyting, som leverer mye til petroleumsnæringen. Komiteen understreker at arbeids- og velferdspolitikken skal sikre økonomisk trygghet ved å sikre inntekt og kompensere for særlige utgifter i forbindelse med blant annet sykdom, arbeidsledighet og midlertidig svikt i arbeids- og inntektsevnen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, viser til at regjeringen er opptatt av at personer som blir arbeidsledige raskt skal finne arbeid, slik at færrest mulig opplever lange ledighetsperioder. Arbeids- og velferdsetatens formidlings- og rekrutteringsarbeid utgjør en sentral del i dette arbeidet.

Arbeidsmarkedstiltak er et viktig virkemiddel i innsatsen for å få flere i arbeid. Flertallet er derfor glad for at regjeringen vil øke tiltaksnivået for å møte den økende ledigheten og et mer usikkert arbeidsmarked. Flertallet har merket seg at det legges opp til et samlet tiltaksnivå på om lag 74 000 plasser i 2016, hvorav 16 000 plasser for helt ledige. Dette er en økning på 4 000 plasser sammenlignet med saldert budsjett for 2015. Flertallet konstaterer at regjeringen fikk bred tilslutning i høringen om statsbudsjettet for 2016 om tiltaksplasser.

Komiteen viser til at permittering er i svært liten grad basert på lovbestemte regler, med unntak av «lov om lønnsplikt under permittering». De ulovfestede reglene baserer seg derfor på en rekke tariffavtaler. Mest kjent er Hovedavtalen mellom LO og NHO.

Hel permittering fritar arbeidstaker helt for arbeidsplikt. Delvis permittering betyr at arbeidstaker arbeider deler av sin stillingsprosent og er permittert resten. For rett til dagpenger må arbeidstaker være permittert med minst 50 pst. i forhold til sin vanlige arbeidstid. For rett til stønad for permitteringer i fiskeforedlingsindustrien og fiskeoljeindustrien må vanlig arbeidstid være redusert med minst 40 pst.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Sosialistisk Venstreparti, viser til at hvis

permittering skal kunne benyttes, kreves det saklig grunn. Forhold som ligger til grunn må kunne knyttes til bedriften, ikke den ansatte. Nødvendige kostnadsreduksjoner, også lønnskostnader, kan være grunnlag for permittering. Forutsetningen ligger i at behovet vil være av midlertidig art. Eksempel på saklig grunn kan være ordremangel, fulle lager, praktiske arbeidshindringer, ulykker med videre.

Når angitt permitteringsperiode er over, er arbeidstaker pliktet til å møte på jobb igjen. Når permitteringslengden er ubestemt, vil arbeidstaker i alminnelighet være forpliktet til å møte på arbeidet igjen i løpet av én til to dager når arbeidsgiver gir beskjed om det. Det betyr at arbeid i permitteringsperioden må være av midlertidig art og med ubestemt tidsavgrensning.

Etter at arbeidsgivers lønnspliktdager er over, kan arbeidstaker si opp med 14 dagers varsel. Oppsigelse gjelder fra dato den er arbeidsgiver i hende. Arbeidstaker må påregne arbeidsplikt hvis det er arbeid i bedriften. Hvis ikke faller arbeidsplikt og lønnsplikt bort. 14 dagers frist gjelder også for delvis permitterte.

Arbeidstaker som allerede har sagt opp sin stilling før permitteringsbehovet oppstod, vil trolig bli omfattet av permittering uten lønn som for de øvrige. Dersom arbeidsgiver sier opp arbeidstaker som er permittert, vil arbeidsgivers lønnsplikt inntre for lovbestemt eller avtalt oppsigelsestid, etter ordinære oppsigelsesregler.

Permitteringer finner først og fremst sted i industrien og i bygg og anlegg. Omfanget av permitteringer varierer mye over konjunktorene og gjennom året. Antall permitterte avtok kraftig i perioden 2010–2013. Nedgangen fortsatte i 2014. Gjennom 2015 har vi igjen sett økning, og per 1. halvår 2015 har antall permitterte økt med 28 pst. sammenlignet med 1. halvår 2014.

Ved utgangen av august 2015 var det 82 pst. flere permitterte enn på samme tid ett år tidligere. Økningen må delvis ses i sammenheng med endringene i permitteringsreglene som ble iverksatt 1. juli 2015. Drøyt 2/3 av alle permitterte er helt permitterte, mens knappe 1/3 er delvis permitterte. Flertallet viser til at per september 2015 er 5 200 personer helt eller delvis permittert, noe som utgjør 4,2 pst. av de arbeidsledige.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, er meget fornøyd med at regjeringen gjennom god dialog med partene i arbeidslivet har styrket tiltaket «Bedriftsintern opplæring» som nå i større grad skal nyttes for å styrke kompetansen til ansatte i bedrifter som har alvorlige omstillingsutfordringer, og som må foreta en vesentlig endring av bedriftens produk-

sjon eller etablere seg på nye markeder. Dette flertallet støtter regjeringens nye forskrift som nå utvider opplæringstiden for hver deltaker i inntil 26 uker. Det er nå rom for økt bruk av dette tiltaket i regioner med økende ledighet og alvorlige omstillingsbehov i næringslivet. Dette flertallet forutsetter at regjeringen vil legge til rette for at bedrifter gis nødvendig informasjon om denne ordningen. Dette flertallet mener at dette er et godt alternativ til permitteringer for mange bedrifter.

Dette flertallet viser til at mange som i dag er permitterte har i varierende grad tatt utdanning på dag- eller kveldstid, mens de tidligere var i vanlig arbeid. Dette flertallet vil derfor rose regjeringen for at det fra 1. oktober 2015 ble gitt adgang til å fortsette påbegynt utdanning med dagpenger til også å omfatte permitterte. Dette flertallet mener dette er en styrking av permitteringsordningen.

Dette flertallet viser til at forslagsstillerne ønsker å utvide permitteringsreglene ytterligere utover de endringene som Stortinget vedtok med virkning fra 1. juli 2015 og endringene som gjelder fra oktober 2015. Dette flertallet viser til at de som er permitterte hverken får mer eller mindre utbetalt av dagpenger om de er fullt arbeidsledige eller fullt permitterte. Norge er en åpen økonomi, hvor arbeids- og næringsliv raskt merker endringer i internasjonal etterspørsel. Det krever evne til raskt å omstille seg. For å fremme omstilling har den norske arbeidslivsmodellen kombinert et ganske liberalt stillingsvern med ledighetstrygd. Dette skal sikre dem som mister jobben, samtidig som en aktiv arbeidsmarkedspolitikk skal bidra til at den enkelte raskt kommer i arbeid igjen.

Det høye lønnsnivået i Norge innebærer også at norske virksomheter må satse på kompetanse. For enkelte av virksomhetene som permitterer ansatte, kan nedturen vise seg å være av en mer varig karakter. De ansatte må til slutt sies opp likevel. I slike situasjoner fører permitteringsordningen til at arbeidstakerne trolig går arbeidsledige lenger enn nødvendig. Slik sett kan permitteringsordningen hindre eller forsinke nødvendige strukturendringer, ved at oppsigelsen av ansatte blir utsatt. I situasjoner med varige omstillinger er ikke permitteringer det riktige virkemidlet, men kan bidra til å skape falske forhåpninger om retur til arbeidsplassen, og man mister dermed flere måneder som kunne vært brukt til å finne annet arbeid.

Dette flertallet vil også bemerke at antall uker som permittert inngår i hele den maksimale dagpengeperioden som er to år, altså 104 uker. Dermed vil økt bruk av permitteringer der sjansen er stor for at det ikke finnes arbeid etterpå, bidra til å forverre situasjonen for dem som da kan ha brukt halvparten av tiden som permittert. Dette flertallet viser også

til fortrinnsretten som allerede er hjemlet i arbeidsmiljøloven. Fortrinnsrett er den rett en arbeidstaker som er sagt opp på grunn av virksomhetens forhold, har til ny ansettelse i samme virksomhet når det blir en ledig stilling. Konsekvensen av fortrinnsretten er at arbeidsgiver ikke står fritt i å velge ved nyansettelse etter en nedgangsperiode. Det er i tilfeller der den ansatte er sagt opp på grunn av arbeidsmangel, det vil si på grunn av driftsinnskrenkning eller rasjonaliseringstiltak, bestemmelsen kommer til anvendelse. Bestemmelsen omfatter både faste og midlertidige ansatte. Dette flertallet understreker at fortrinnsretten er kun aktuell ved behov for nytilsetning i bedriften, herunder også ved behov for midlertidige tilsetninger, for eksempel for å erstatte arbeidstaker som har gått ut i permisjon.

Dette flertallet vil også påpeke at det er et generelt vilkår for rett til dagpenger at ukentlig arbeidstid skal være redusert med minst 50 pst. i forhold til arbeidstiden vedkommende hadde før man ble arbeidsledig. Med vilkår slik forslagsstiller foreslår vil mottakere av dagpenger i praksis være kun reelle søkere til svært lave deltidsstillinger. Dette flertallet kan ikke se at det bør oppfordres til å ha deltidsjobb i kombinasjon med trygd for friske arbeidstakere som egentlig ønsker full stilling. Dette flertallet påpeker også at en slik endring ville medført en ytterligere forskjellsbehandling ved at permitterte lettere får adgang til dagpenger enn arbeidsledige.

Komiteen viser til at svekkelsen av kronen har bidratt betydelig til å bedre den kostnadsmessige konkurranseevnen i fastlandsøkonomien. Moderate lønnsoppgjør trekker i samme retning. Et lavt rentenivå bidrar også til reduserte kostnader ved investeringer for både bedrifter og privatpersoner.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, mener også at effekten av ny arbeidsmiljølov som er gjort gjeldende fra 1. juli 2015, vil ha en positiv effekt for næringslivet og arbeidsmarkedet. Flertallet er også av den oppfatning at statsbudsjettet for 2016 vil bidra til arbeid, aktivitet og omstilling.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, mener derfor dagens regelverk er fleksibelt nok og gir et godt balansepunkt.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, ber regjeringen fortsette den gode dialogen med partene i arbeidslivet og vurdere situasjonen på arbeidsmarkedet kontinuerlig og vurdere permitterings-

regelverket i tråd med utviklingen på arbeidsmarkedet.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, avviser på denne bakgrunn forslaget og anbefaler at forslaget vedlegges protokollen.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet støtter forslagene om midlertidige endringer i permitteringsregelverket for å møte utviklingen i norsk økonomi. Disse medlemmer mener endringene som foreslås ved at arbeidsgiverperioden reduseres fra ti til fem dager, at delvis permittering ned mot 40 pst. skal gi grunnlag for dagpenger og perioden arbeidsgiver er fritatt for lønnsplikt under permittering økes fra 30 til 52 uker, er avgjørende for å møte nedgangstidene norsk næringsliv opplever.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti er bekymret over at arbeidsledigheten er på sitt høyeste nivå på ti år. Det er foreløpig ingen tegn til at ledigheten vil falle. Disse medlemmer frykter den vil spre seg til flere bransjer og flere geografiske områder, og dermed bite seg fast på et høyt nivå. Særlig er den store arbeidsledigheten blant ungdom bekymringsfull. Det trengs derfor flere og sterkere virkemidler mot den stigende arbeidsledigheten.

Disse medlemmer viser til sine respektive partiers alternative statsbudsjett for 2016 med sterkere grep for å møte den økende arbeidsledigheten, herunder endringer i permitteringsregelverket.

Disse medlemmer viser til høring i arbeids- og sosialkomiteen 22. oktober 2015 om statsbudsjettet for 2016, og følger opp den brede tilbakemeldingen fra høringsinstanser som Norsk Industri, Rederiforbundet, LO, Fellesforbundet, Bedriftsforbundet m.fl. om å forbedre permitteringsregelverket for å møte nedgangstidene og den økende arbeidsledigheten. Endringene som foreslås i representantforslaget etterspørres for at flere skal kunne beholde sin tilknytning til arbeidsplassen samtidig som bedriftene kan beholde sin kompetanse til tidene bedrer seg.

Disse medlemmer vil også øke bedriftenes muligheter til å bruke bedriftsintern opplæring (BIO). For å styrke kompetansen og opplæringsmulighetene til ansatte i bedrifter som er rammet av nedgangskonjunkturen, vil disse medlemmer gjøre det lettere å få støtte til arbeidsmarkedstiltaket bedriftsintern opplæring (BIO), og peker i den sammenheng på skriftlig spørsmål om bedriftsintern opplæring Dokument nr. 15:1448 (2014–2015). Disse medlemmer går inn for å endre regelverket slik regjeringen Stoltenberg II gjorde i 2009,

slik at også bedrifter som blir rammet av markeds-svikt på grunn av konjunkturmessige forhold, kan bli innvilget støtte til BIO.

Disse medlemmer har merket seg at regjeringen Solberg har fremholdt den såkalte innlåsingseffekten ved permitteringer som en viktig grunn til ikke å forbedre permitteringsregelverket. Disse medlemmer mener derimot at permitteringer i tider med utfordringer på arbeidsmarkedet har en inkluderings-effekt, og viser i denne sammenheng til Prop. 1 S (2015–2016) der det fremkommer at for alle permitteringer fra 1993–2011 kommer åtte av ti arbeidstakere tilbake til bedriften, mens en av ti går til annen arbeidsgiver. Disse medlemmer mener alternativet i mange tilfeller hadde vært oppsigelser, og dette er gode bevis på hvorfor ordningen fungerer etter hensikten.

Disse medlemmer viser til at regjeringen Solberg i Prop. 1 S Tillegg 1 (2013–2014) foretok innstramminger i permitteringsregelverket, blant annet forlenging av arbeidsgiverperioden fra 10 til 20 dager og reduksjon av perioden arbeidsgiver fritas fra lønnsplikt under permittering fra 30 til 26 uker. Disse medlemmer mener situasjonen på arbeidsmarkedet ville vært bedre om regjeringen Solberg i sitt første budsjett hadde videreført regjeringen Stoltenbergs politikk med et permitteringsregelverk tilpasset situasjonen på arbeidsmarkedet. Innstramminger i 2014 ført til at svært mange bedrifter som tidligere kunne permittere, holde ansatte i arbeid, kompetanse i hevd i bedriften, nå grunnet innstramminger i permitteringsregelverket i stedet måtte gå til oppsigelse av ansatte.

Disse medlemmer mener det er betegnende for regjeringen Solberg at situasjonen på arbeidsmarkedet måtte bli svært prekær før regjeringen ved behandlingen av revidert nasjonalbudsjett for 2015 foreslo å reversere egne innstramminger i permitteringsregelverket. Disse medlemmer mener regjeringen Solbergs motstand mot å forbedre permitteringsregelverket i tråd med situasjonen på arbeidsmarkedet, viser at regjeringen heller ikke nå tar arbeidsledigheten og de store utfordringene næringslivet opplever på alvor.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme sak om endring av lov om lønnsplikt under permittering slik at arbeidsgiverperioden ved permitteringer reduseres fra ti til fem dager.

Stortinget ber regjeringen endre regelverket for permittering slik at perioden arbeidsgiver er fritatt for lønnsplikt under permittering, økes fra 30 til 52 uker.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om at delvis permittering ned mot 40 prosent skal gi grunnlag for dagpenger.»

Komiteens medlem fra Senterpartiet ber regjeringen om å ha en bedre dialog med partene i arbeidslivet og vurdere situasjonen på arbeidsmarkedet kontinuerlig, samt vurdere permitteringsreguleringen i tråd med utviklingen på arbeidsmarkedet.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen fremme sak om endring av lov om lønnsplikt under permittering slik at arbeidsgiverperioden ved permitteringer reduseres fra ti til fem dager,

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen endre regelverket for permittering slik at perioden arbeidsgiver er fritatt for lønnsplikt under permittering, økes fra 30 til 52 uker.

Forslag fra Arbeiderpartiet:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen om at delvis permittering ned mot 40 prosent skal gi grunnlag for dagpenger.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råar Stortinget til å gjøreslikt

vedtak:

Dokument 8:7 S (2015–2016) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Jonas Gahr Støre, Dag Terje Andersen, Terje Aasland, Marianne Marthinsen, Eirin Sund, Eigil Knutsen, Ingrid Heggø og Else-May Botten om midlertidige endringer i permitteringsreguleringen for å møte utviklingen i norsk økonomi – vedlegges protokollen.

Oslo, i arbeids- og sosialkomiteen, den 24. november 2015

Arve Kambe
ordfører og leder

Vedlegg**Brev fra Arbeids- og sosialdepartementet v/statsråden til arbeids- og sosialkomiteen, datert 22. oktober 2015****Representantforslag 7 S (2015-2016)**

Jeg viser til brev 8. oktober 2015, fra Arbeids- og sosialkomiteen, der komiteen ber meg vurdere følgende forslag fra representantene Jonas Gahr Støre, Dag Terje Andersen, Terje Aasland, Marianne Marthinsen, Eirin Sund, Eigil Knutsen, Ingrid Heggø og Else-May Botten (Dokument 8:7 S (2015-2016)):

Stortinget ber regjeringen fremme sak om endring av lov om lønnsplikt under permittering slik at arbeidsgiverperioden ved permitteringer reduseres fra 10 til 5 dager, og at delvis permittering ned mot 40 prosent skal gi grunnlag for dagpenger.

Stortinget ber regjeringen endre regelverket for permittering slik at perioden arbeidsgiver er fritatt for lønnsplikt under permittering økes fra 30 til 52 uker.

Min vurdering av forslaget

Representantene ber meg vurdere midlertidige endringer i permitteringsregelverket for å møte utviklingen i norsk økonomi. Det er riktig at norsk økonomi er inne i en krevende periode. Norge må regne med færre vekstimpulser fra oljeinvesteringene i tiden som kommer, og dette stiller store krav til omstilling og strukturendringer i arbeidsmarkedet.

Regjeringens svar på disse utfordringene er en strategi for *arbeid, aktivitet og omstilling*. Strategien er presentert i Nasjonalbudsjettet for 2016. Arbeidskraft skal finne veien fra jobber som avvikles, til nye oppgaver i andre deler av arbeidslivet. På den ene siden skal bedre rammebetingelser for næringslivet bidra til nødvendige omstillinger, på den annen side skal en ekspansiv finanspolitikk bidra til å opprettholde den samlede etterspørselen etter arbeidskraft.

Permitteringsregelverket spiller en viktig rolle i arbeidsmarkeds- og næringspolitikken. Det har videre vært tradisjoner for å endre regelverket hyppig over konjunktorene. Riktig utforming av permitteringsregelverket vil avhenge av flere forhold; særlig knappheten på arbeidskraft og forventet varighet av den lavere aktiviteten.

Den samfunnsøkonomiske kostnaden av at permitterte går uvirksomme er noe lavere nå enn i en situasjon med lavere ledighet. Det trekker i retning av

at permitteringsregelverket allerede er tilpasset situasjonen med de endringene i regelverket som allerede er gjort.

Permitteringsreglene bør videre være generelle og ikke gi rom for skjønn for bransjer, enkeltbedrifter eller regioner. Slike regler kan innebære ulovlig statsstøtte og virke konkurransevridende. Det er derfor begrenset hvor fleksibelt selve regelverket kan være. Eventuelle endringer i regelverket bør derfor være generelle.

SÆRLIG OM ØKT FRITAKSPERIODE FRA 30 TIL 52 UKER

Permitteringer er ment å hjelpe virksomhetene over kortere perioder med driftsstans som følge av manglende oppdrag. Etter lov om lønnsplikt under permittering er den maksimale perioden arbeidsgiver er fritatt fra lønnsplikt under permittering, satt til 30 uker i løpet av en 18 måneders periode. Begrensningen reflekterer vilkåret om midlertidighet. I situasjoner med behov for *varige omstillinger* er ikke permitteringer det riktige virkemidlet.

Det er for tiden en sterk økning i bruken av permitteringer sammenliknet med forgående år. Helt og delvis permitterte utgjorde i september om lag 4,2 prosent av alle arbeidssøkere eller 5 200 personer. Det er fortsatt langt igjen til det nivået permitteringen hadde under finanskrisen.

SÆRLIG OM REDUKSJON AV ARBEIDSGIVERPERIODE FRA 10 TIL 5 DAGER

Permitteringsregelverket må avveie hensyn til den enkelte bedrifts behov mot hvor liberalt og hvor lenge en enkelt arbeidstaker kan bindes til bedriften gjennom permitteringen. Et for liberalt permitteringsregelverk vil binde arbeidskraft til bedriftene uten at de permitterte søker eller formidles til nytt arbeid. En arbeidstaker som går lenge permittert, vil ha redusert rett til dagpenger hvis vedkommende senere blir fullt ledig, ettersom uker som permittert regnes med i den maksimale dagpengeperioden på 104 uker. Isolert sett er det ingen ubetinget fordel for en permittert å motta dagpenger fremfor lønn under permittering, ettersom dagpengene kun utgjør 62,4 prosent av tidligere inntekt. Dette er forhold som taler imot at arbeidsgivere fritas for lønnsplikt i lengre perioder.

SÆRLIG OM KRAVET TIL ARBEIDSTIDSREDUKSJON I DAGPENGEREGLVERKET

Det er et generelt vilkår for rett til dagpenger for både ledige og permitterte at ukentlig arbeidstid skal være redusert med minst 50 prosent i forhold til arbeidstiden vedkommende hadde forut for ledigheten (vanlig arbeidstid). Uten kravet om minst 50 prosent arbeidstidsreduksjon, kan ledige være lite aktuelle for eller ha lav søkeintensitet til annet arbeid. Med vilkår om arbeidstidsreduksjon på under 50 prosent, vil en dagpengemottaker kun være reell søker til svært lave deltidsjobber. Det er lite ønskelig at dagpengemottakere innretter seg på å ha en deltidsjobb i kombinasjon med trygd. Arbeidstids-

reduksjonskravet er derfor satt på et nivå som er tilpasset dette.

Jeg kan derfor ikke se at det er begrunnet å senke kravet til arbeidstidsreduksjon til 40 prosent. Det innebærer i så fall en forskjellsbehandling ved at permitterte får en lettere adgang til dagpenger enn helt arbeidsløse.

Permitteringsregelverket ble endret med virkning fra 1. juli 2015, på bakgrunn av nettopp slike avveininger som er nevnt ovenfor. Jeg mener at et ytterligere liberalisert permitteringsregelverk ikke er hensiktsmessig i den situasjonen vi nå står oppe i. Særlig kan ytterligere liberaliseringer bremse de nødvendige omstillingene vi står framfor.

